

Remkes

dat de heren wel zouden ontkennen dat er over en weer wordt bedreigd met rechtszaken, maar dat ligt toch anders. De minister zegt dat het zover nog niet is – let op het woordje “nog” – maar dat het wel een reële optie is. Dreigen met de rechter is natuurlijk erg pikant. Hoe kijkt de staatssecretaris daar tegenaan? Dat geeft andere instanties, die net buiten de boot zijn gevallen, heel veel munitie om conform de gedragslijn van de minister van BZK te opereren. Het is natuurlijk wel een heel aparte gang van zaken dat nu zelfs de VVD-vrinden binnen het kabinet het niet meer met elkaar eens zijn. Op die manier wordt het steeds levendiger.

In De Telegraaf staat dat minister Remkes 50 mln. claimt op grond van een mondelinge toezegging, gedaan tijdens een presentatie op 27 oktober. Is dat bericht juist? In hetzelfde artikel wordt gesuggereerd dat hij vindt dat de aan het ministerie van Defensie toegezegde subsidie op een zijspoor moet worden geparkeerd, totdat zijn bezwaren zijn toegelicht. Zegt de minister daarmee dat hij die 50 mln. wil hebben en dat dat wat hem betreft ten koste mag gaan van andere aanvragers, waaronder het ministerie van Defensie? Zo niet, steunt hij dan wellicht het voorstel van mijn fractie om extra middelen ter beschikking te stellen voor de ESF-subsidie?

Ten slotte vraag ik beide bewindslieden of het echt op een rechtszaak zal uitdraaien. Ik vraag dat omdat zij elkaar tegen lijken te spreken. Staatssecretaris Van Hoof zegt immers dat er geen toezeggingen zijn gedaan, ook niet aan het ministerie van Binnenlandse Zaken. Is de minister van Binnenlandse Zaken nu wel of niet gebeld? Zijn de ministers verder bereid om het uitgelekte stuk, waarover in De Telegraaf wordt bericht, naar de Kamer te sturen?

Staatssecretaris **Van Hoof**: Ik heb mevrouw Bussemaker al geantwoord hoe ik de dreiging van de minister van Binnenlandse Zaken beoordeel. Ik verwijs mevrouw Van Gent maar naar dat antwoord. Ik heb de minister van Binnenlandse Zaken verder een brief gestuurd waarin ik schrijf hoe ik om wil en moet gaan met de ingediende aanvragen. Ik kan aan zijn wens dan ook niet tegemoetkomen.

Zojuist sprak ik over 51 en mogelijk nog wat meer aanvragers die in beroep zijn gegaan. Inmiddels heb ik begrepen dat dit aantal tot zeventig is opgelopen. Al die instanties kunnen via de normale procedures tegen mijn beslissing in bezwaar te gaan. Ik neem daar verder kennis van.

Bij de begrotingsbehandeling heb ik al gezegd dat ik aanneming van het amendement van mevrouw Van Gent, waarin extra geld wordt geregeld voor het ESF, ten sterkste ontraad.

Minister **Remkes**: De vraag over de mondelinge toezegging heb ik al beantwoord. Ik ben verder ook niet gebeld.

Ik heb begrepen dat er berichten circuleren over voorkennis en dat wordt gesuggereerd dat dat de oorzaak van de hausse zou zijn geweest. Voor het ministerie van Binnenlandse Zaken kan ik die berichten ontkennen; dat is echt niet gebeurd.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Misschien bent u wel de enige die niet is gebeld!

Minister **Remkes**: Wil ik die 50 mln. hebben? Ik wil

graag scholingsprojecten voor de politie entameren, in lijn met de aanvraag die wij voor ESF-subsidie hebben ingediend. Ik heb tegelijkertijd ook begrip voor de situatie waarmee staatssecretaris Van Hoof is geconfronteerd. Zijn brief wordt op dit moment bestudeerd en daarmee zijn wij de komende dagen nog wel even zoet.

De heer **Algra** (CDA): De CDA-fractie is het heel erg eens met de opmerking van staatssecretaris Van Hoof dat het ESF-dossier de nodige zorgvuldigheid vereist. Daarom stelt het mij ook zo teleur dat deze procedure dwars door de discussie heen fietst die wij met de staatssecretaris hebben gevoerd en nog zullen voeren over de afhandeling van de ESF-aanvragen.

De reactie van het ministerie van Binnenlandse Zaken bevreemdt mij. Is dit ministerie echt de enige landelijke overheidsinstelling die bezwaar heeft aangetekend? Ik vraag dat, omdat nog enkele ministeries een afwijzing hebben ontvangen. Het kabinet heeft zich achter enkele belangrijke aanvragen geschaard. Ook tegen de afwijzing van die aanvragen wordt geen bezwaar gemaakt. Er is zelfs al toegezegd dat het geld voor die belangrijke projecten er alsnog zal komen. Daardoor bevreemdt de opstelling van het ministerie van Binnenlandse Zaken mij echter alleen nog maar meer. De minister van Binnenlandse Zaken heeft namens een aantal aanvragers gekozen voor een positie in de frontlinie. Zorgt hij ervoor dat het geld voor die belangrijke scholingsprojecten er daadwerkelijk komt, in lijn met het kabinetsbeleid?

Ik kom bij mijn laatste vraag aan de minister van Binnenlandse Zaken. Hij zegt slechts procedurele bezwaren te hebben. De Kamer mag er toch van uitgaan dat het ministerie eerst kijkt of er inhoudelijke kansen zijn. Op basis van welke kansen heeft de minister besloten om toch bezwaar aan te tekenen?

Minister **Remkes**: Het is vanzelfsprekend dat wij naar de kansen kijken. Bij de andere projecten waarop de heer Algra doelde, was de situatie anders. Het afblazen daarvan zou financiële repercussies hebben omdat min of meer verplichtingen waren aangegaan. Dat was hierbij niet het geval.

Staatssecretaris **Van Hoof**: De heer Algra heeft gevraagd of andere departementen ook bezwaar hebben gemaakt. Tot op dit moment is dat niet gebeurd.

Vragen van het lid Van As aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over het door de vingers zien dat gemeenten meer onroerendezaakbelasting (ozb) willen gaan heffen dan wettelijk is toegestaan.

De heer **Van As** (LPF): Voorzitter. Een van de maatregelen van het kabinet om te komen tot lastenverlichting voor de burgers was het wetsvoorstel om het gebruikersdeel van de gemeentelijke onroerendezaakbelasting op woningen af te schaffen en de stijging van de onroerendezaakbelasting op bedrijfspanden en het eigenarendeel van woningen te maximeren. In Binnenlands Bestuur van 16 december lees ik echter dat twaalf gemeenten een verzoek voor dispensatie hebben ingediend en dat vijf gemeenten hun ozb-tarieven

Van As

hebben verhoogd zonder de daarvoor vereiste vergunning in te dienen. Dit verbaast mij in hoge mate. Mijn fractie heeft in dat licht de volgende vragen aan de minister van BZK.

Ten eerste: is het waar dat vijf gemeenten hun ozb-tarieven meer hebben verhoogd dan wettelijk is toegestaan? Zo ja, kan de minister aangeven welke gemeenten het betreft? Om welke percentages gaat het daarbij? Wat waren de redenen voor de verhoging?

Ten tweede: is het waar dat de minister zich bij deze bovenwettelijke verhoging neerlegt? Zo ja, hoe is dat te rijmen met de belofte van het kabinet om de ozb-tarieven te maximeren en dit te handhaven? Heeft de minister wellicht zwakke knieën gekregen?

Ten derde: is de minister bereid om – in navolging van zijn collega Donner in relatie tot de gemeente Haarlemmermeer – deze bovenwettelijke ozb-verhogingen voor vernietiging voor te dragen?

Ten vierde: is de minister met de LPF-fractie van mening dat niemand boven de wet staat, ook deze gemeenten niet? Deze gemeentelijke wetsovertreders moeten door de minister als handhaver van de wet worden aangepakt, ter bescherming van de burgers van deze gemeenten. Het is te gek voor woorden dat de burgers weer worden opgezadeld met hoge lasten. Daarover hebben wij al diverse discussies gevoerd met collega's van deze minister, onder wie minister Zalm.

□

Minister **Remkes**: Voorzitter. Het is bekend dat in de wet zoals de Kamer die recent heeft behandeld en die vandaag aan de overzijde aan de orde is, ontheffingsmogelijkheden zitten voor de provincies. Mocht de situatie ontstaan dat een gemeente de begroting niet sluitend krijgt, dan kan de provincie ontheffing van het maximumtarief verlenen. Voor die structuur hebben wij gekozen. Kortgeleden heb ik een gesprek gehad met de provinciale toezichthouders. Daarbij kwam de vraag aan de orde hoe zij moeten omgaan met de aanvragen die bij hun op tafel komen. Bovendien kwam de vraag ter sprake hoe het precies zit met de bestaande formele wettekst, aangezien de behandeling nog niet is afgerond. Er kwam dus in zekere mate een tijdsprobleem op tafel. Toen bleek mij dat er inderdaad twaalf gemeenten om ontheffing gevraagd hebben. Met de toezichthouders is afgesproken dat men mij op korte termijn informeert over de precieze achtergronden van die ontheffingsverzoeken en waar het in termen van belasting- en stijgingstarieven op neerkomt. Ik ben van plan om met die informatie in de hand na te gaan of het in de richting van de provinciale toezichthouders nodig is om met nadere beleidsrichtlijnen te komen. Dit doe ik om te bereiken wat de heer Van As beoogt.

Het gaat dus om twaalf gemeenten. De rest van de informatie die de heer Van As vraagt, heb ik op dit ogenblik nog niet. Ik wil rustig toezeggen dat ik de Kamer die informatie toestuur op het moment dat deze beschikbaar is. Daarmee is de tweede vraag ook beantwoord, want dit heeft te maken met die provinciale ontheffingsmogelijkheid. Daarbij zeg ik dat er sprake is van een zekere overgangssituatie, omdat provincies nog niet precies weten hoe het zit. Zij worden hier voor de eerste keer mee geconfronteerd. Voor de provincies was zelfs onduidelijk of zij vóór 16 december, want vóór 16 december moest dat besluit worden genomen,

überhaupt over de bevoegdheid beschikken om dat te kunnen doen. Vernietiging is op dit moment dus niet aan de orde. Ik ben het met de LPF-fractie eens dat gemeenten niet boven de wet staan. Integendeel zelfs. Ik heb net ook iets gezegd over nadere afspraken die volgend jaar gemaakt zullen worden met betrekking tot de ontheffingsplicht.

De heer **Van As** (LPF): Ik ben blij dat minister Remkes met ons van mening is dat de toezichthoudende taak van de provinciale besturen strikt moet worden nageleefd. Waar mogelijk moeten gemeentebesturen er maar eens aan wennen dat zij ook het mes in eigen vlees moeten zetten. Zij moeten het voor de burger maar eens dragelijk maken. Als er financiële problemen zijn, moet de burger niet weer de sluitpost zijn middels verhoging van de ozb-tarieven. Men moet dan ook een keer intern gaan bezuinigen. Daarom spoor ik de minister aan om daar bij de provincies en de VNG tijdens overleggen meer op aan te dringen. Ik ben ook blij dat de minister bereid is om schriftelijk te reageren op de overige vragen die ik heb gesteld, zodat wij hier aan de hand van die antwoorden zo nodig nader op terug kunnen komen.

De heer **Van Beek** (VVD): Er is een aantal zaken aan de hand. Er zijn gemeenten – de minister noemde ze net – die kennelijk beneden het gemiddelde tarief zitten en nu met hoge stijgingspercentages werken. Er zijn gemeenten die nog ruimte hadden en op dit moment bezig zijn om die ruimte in hoog tempo op te vullen. Er zijn gemeenten die hun retributies enorm hebben laten stijgen. Er zijn gemeenten die het zoeken in de precario-rechten. Kortom: er is op alle fronten reden tot zorg als het gaat om de positie van de gemeentefinanciën. Mijn vraag sluit aan op hetgeen de heer Van As al heeft gevraagd. Als vóór 1 januari de wet in het Staatsblad staat, is er dan ook de mogelijkheid om alsnog tegen deze gemeenten te zeggen dat de tarieven niet boven de wettelijke stijgingspercentages mogen uitkomen en dat deze gemeenten de problemen op een andere manier in hun eigen begroting moeten oplossen?

Minister **Remkes**: Nu wordt alles op één hoop geveegd. De discussie over die twaalf gemeenten is één ding. De verzameling ellende die de heer Van Beek vervolgens ophoest, is een totaal ander verhaal. Ik hoor die geruchten natuurlijk ook. Er wordt jaarlijks een Monitor lokale lasten uitgevoerd. Het genoemde beeld zal moeten worden geschaagd als de uitkomsten daarvan op tafel liggen. Iedere opmerking hierover is op dit moment voorbarig. Als een gemeente besluit om de rioolrechten meer kostendekkend te maken – dat is immers de norm – is daar op zich niets mis mee. Wij moeten dan hier niet vooraan staan om te zeggen dat er iets fouts gebeurt. Een gemeente mag dat doen. Het past immers allemaal binnen de wet. Er is dus niets mis mee.

Ik heb zojuist al tegen de heer Van As gezegd dat de besluitvorming van de provincies voor 16 december had moeten plaatsvinden. Er is dus voor een deel sprake van een probleem in de tijd. Ik ben niet van plan om te bevorderen dat dit nu vanwege een mogelijk juridisch gaatje op een geforceerde manier gebeurt. Ik beschouw dit als een overgangsprobleem.

Mevrouw **Fierens** (PvdA): In hoeverre hangt de ontstane situatie samen met het feit dat een aantal vragen dat is

Remkes

gesteld bij de behandeling van het Gemeentefonds nog niet is beantwoord? De vragen betreffen de uitvoering van het amendement van mevrouw De Pater en de artikel-12-status van enkele gemeenten die boven het rekentarief zitten. Ik merk dat er bij gemeenten nog grote onduidelijkheid bestaat over de wijze waarop de uitkering van het Gemeentefonds volgend jaar zal verlopen, in het bijzonder bij gemeenten waarin de genoemde problematiek aan de orde is. Hoe verhoudt zich de onduidelijkheid die bestaat doordat een aantal vragen over het Gemeentefonds nog niet is beantwoord met deze twaalf aanvragers?

Minister **Remkes**: Dit zijn allemaal verschillende vraagstukken die weinig hebben te maken met de vragen die de heer Van As stelde. Ik weet wel dat er in het kader van het amendement van mevrouw De Pater nog wat uitzoekwerk moet worden gedaan. Daar is de Kamer volledig van op de hoogte.

Mevrouw **De Pater-van der Meer** (CDA): De minister noemde de deadline van 16 december. Begrijp ik goed dat het totaalbeeld is dat er in alle gemeenten sprake is van lastenverlichting voor gebruikers en dat er in 450 gemeenten een beperking is van de belasting voor eigenaren? Hebben slechts twaalf gemeenten bij de provincie een beroep gedaan op de ontheffingsmogelijkheid en zegt u dat u daar voor dit ene jaar niet moeilijk over wilt doen? Is er volgend jaar in iedere gemeente sprake van lastenverlichting voor burgers?

Minister **Remkes**: Wij hebben niet voor niets een wetsvoorstel behandeld. Het zou vreemd zijn als de bevolking daar niets van zou merken. Toen ik voor 16 december het gesprek met de toezichthouders had, hadden twaalf gemeenten ontheffing aangevraagd. Het kan echter zijn dat er de laatste dagen nog iets is veranderd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Gerkens.

Mevrouw **Gerkens** (SP): Voorzitter. Over tien minuten begint het algemeen overleg over het National High Tech Crime Centre. Ik sluit niet uit dat ik na dat overleg wil verzoeken om het verslag hiervan op de plenaire agenda te zetten. Omdat er geen regeling van werkzaamheden meer is later vandaag, doe ik dat nu onder voorbehoud.

De **voorzitter**: Ik stel voor om hier rekening mee te houden op de agenda.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Koopmans.

De heer **Koopmans** (CDA): Voorzitter. Ik verzoek u om het verslag van het algemeen overleg van 8 december over administratieve lasten voor burgers na het reces op de agenda te zetten.

De **voorzitter**: Ik stel voor om dit in de week na het reces op de agenda te zetten.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Atsma.

De heer **Atsma** (CDA): Voorzitter. De CDA-fractie heeft zich de afgelopen twee uur opnieuw beraden over de vraag of behoefte bestaat aan een spoeddebat over de toekomst van de publieke omroep. Wij hebben geen enkele behoefte om daarover vandaag een spoeddebat te houden. De argumenten daarvoor heb ik vanmorgen gegeven. De CDA-fractie stelt daarom voor om het spoeddebat in ieder geval niet vandaag op de agenda te zetten, maar in de eerste week na het reces. Naar onze inschatting zal er dan veel meer inhoudelijke informatie beschikbaar zijn op basis waarvan wij een debat zullen kunnen houden.

Mevrouw **Örgü** (VVD): Ik steun het voorstel van de heer Atsma.

De heer **Bakker** (D66): In het algemeen ben ik niet iemand die spoeddebatten wil tegenhouden. Als een belangrijk deel van de Kamer een spoeddebat wenst, moet dat kunnen. Maar in dit geval is de argumentatie zo dun. Er is geen enkele reden om nu een spoeddebat te houden. Het probleem is hier onderkend. Twee weken geleden hebben wij het uitgebreid over de publieke omroep gehad. Wij kunnen elke week wel een spoeddebat houden, maar dan is het geen spoeddebat meer. Ik steun de suggestie van de heer Atsma om het debat na het reces te houden.

Mevrouw **Halsema** (GroenLinks): Voorzitter. Ik heb eerder op de dag uitgebreid aangevoerd waarom wel een spoeddebat zou moeten plaatsvinden. Het belangrijkste argument is dat de Raad van Bestuur in euro's heeft aangegeven wat de programmatische consequenties van de bezuinigingen zullen zijn. Dat lijkt mij genoeg reden. U hebt eerder besloten om het spoeddebat vandaag te laten plaatsvinden. In artikel 54a van het Reglement van Orde staat dat de voorzitter het tijdstip van het spoeddebat bepaalt. Ik neem aan dat u bij uw beslissing blijft en dat wij vandaag het spoeddebat zullen kunnen houden.

De heer **Van Dam** (PvdA): Voorzitter. Ik blijf het verzoek van mevrouw Halsema om vandaag een spoeddebat te houden, steunen. Ik ga dus niet mee met de heer Atsma. Ik heb daarvoor nog een aanvullend argument. De staatssecretaris heeft in een brief heel helder gemaakt dat zij de Kamer geen nieuwe informatie zal verstrekken maar alleen de bestaande informatie op een andere manier zal presenteren. Dat hebben wij helemaal niet nodig om een debat te kunnen houden. De enige informatie die nog moest komen, is wat de Raad van Bestuur zou gaan doen. Dat is nu bekend. Meer informatie komt er niet. Wij hebben meer dan genoeg om het debat te kunnen houden.

De heer **Van As** (LPF): Ik veronderstel dat wij met de bestaande omroepen de kerstdagen wel doorkomen. Ik steun het verzoek van de heer Atsma.

De heer **Atsma** (CDA): In reactie op hetgeen de heer Van